

[Ivar Hansen]

siden, komedien har rullet over scenen sidst. Det er vel dårlig nok en måneds tid siden, hr. Thoft og hr. Albrechtsen stillede en forespørgsel. Det går tit på, må man sige, og det vil jo nok fortsætte, så længe de to forespørgere og modstandere af den sikkerhedspolitik, vi fører, føler, at der er en lille politisk gevinst at hente. Hvorfor ikke fortsætte, når man er sikker på, at man hver gang kan lokke socialdemokratiet med et lille stykke af vejen? Jo mere usikkerhed, jo mere mistillid man kan sprede med hensyn til vores sikkerhedspolitiske omdømme, desto bedre.

Indtil nu må man jo sige, at de to forespørgere stort set har haft gevinst hver gang her i folketings salen. Det skulle såmænd ikke undre mig, om hr. Lasse Budtz, når debatten i dag er slut, begynder at skrive på den næste dagsorden, som hr. Lasse Budtz formentlig i løbet af maj her i folketings salen vil fremsætte på venstrefløjens vegne, for det er tilsyneladende det flertal, socialdemokratiet nu mener at skulle være sammen med i denne vigtige sag.

Men også uden for dette hus må man jo sige, at de to forespørgere har haft en vis succes, idet man nærmest må slutte, at det i virkeligheden er de to ærede medlemmer, der er årsag til, at fremtrædende socialdemokratiske politikere også på møder ude i landet er kommet med, hvad jeg vil kalde stærkt ensidige og i virkeligheden også nedsættende bemærkninger om USA og USAs præsident.

Jeg vil godt benytte lejligheden til her ved denne debat – og jeg skal da takke de to forespørgere for, at jeg får denne lejlighed til at gøre det – at tage afstand fra dette ensidige propagandafelttog, ja, næsten hetz mod USA. Man kunne næsten, når hr. Albrechtsen og andre ligesindede taler her fra folketingets talerstol, få det indtryk, at det er Sovjetunionen, der er vores egentlige beskyttere og garanter for friheden her i landet. Man kunne næsten få det indtryk, at det er NATO, der nærmest er krigslysten, og USA den store fare for verdensfreden, når man hører forespørgerne og andre ligesindede tale. Det er godt, vi andre ved, det forholder sig modsat, og det kan ikke tit nok siges i den offentlige debat og også fra folketingets talerstol.

Jeg mener, at det ensidige verdensbillede, som forespørgerne og ligesindede partier tegner, er løgnagtigt og farligt og forkert. Det

ligner undertiden et bevidst forsøg på at vildlede den offentlige opinion. Men det passer selvfølgelig fint ind i den sovjetiske propagandamaskine.

Det er vores forpligtelse i Danmark, efter vores opfattelse, at indtage en klar, afbalanceret politisk holdning i disse sager. Derfor vil jeg understrege som vores holdning, præcis som udenrigsministeren: vi ønsker et prøvestop, vi ønsker et stop for alle afprøvnings, hvor det måtte foregå – i Øst og Vest. Vi ønsker klart en international aftale her. Vi ønsker at standse våbenkapløbet, og vi ønsker, som også den konservative ordfører, fru Eva Møller, var inde på, at arbejde frem imod en verden, der ikke bygger sin sikkerhed på atomvåben. Men vi vil ikke udnyttes i en ensidig propagandaforestilling. Vi vil være sikre på, at kontrollen er effektiv. Verden er efter min opfattelse tit nok blevet bedraget på grund af politisk godtroenhed og naivitet. Det skulle nødvendig ske igen.

Til slut vil jeg sige, at vi fra venstres folketingsgruppes side er ganske tilfredse med den holdning, regeringen har givet udtryk for hvad denne sag angår, i de forskellige internationale fora, og vi ser frem til, at vi, hvad angår en international atomprøvestopaf aftale, meget hurtigt kan nå frem til konkrete resultater.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Ivar Hansen gentog det, som også udenrigsministeren gentog, nemlig at partiet venstre ønsker et prøvestop. Ja vel, men samtidig kalder partiet venstre altså det sovjetiske prøvestop for propaganda.

Hr. Ivar Hansen sagde: vi ønsker en international aftale, som forbyder fremtidige prøvesprængninger. Ja vel, men samtidig opfordrer venstre regeringen til at stemme imod i FN, når disse ting er på dagsordenen.

Hr. Ivar Hansen siger, at venstre ønsker at stoppe våbenkapløbet. Ja vel, men samtidig stemmer venstre altid for yderligere bevillinger til forsvaret.

Endelig siger hr. Ivar Hansen, at venstre ønsker en verden, som ikke behøver at bygge sin sikkerhed på atomvåben. Ja vel, men samtidig tilslutter venstre sig NATOs atomstrategi. Hvor er sammenhængen?